

Pentru echipa
Scholastic

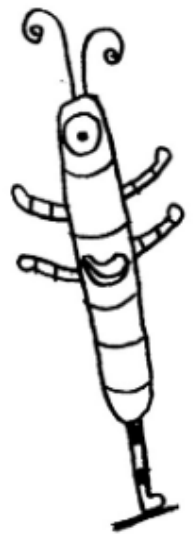
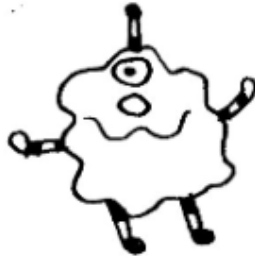
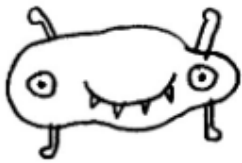
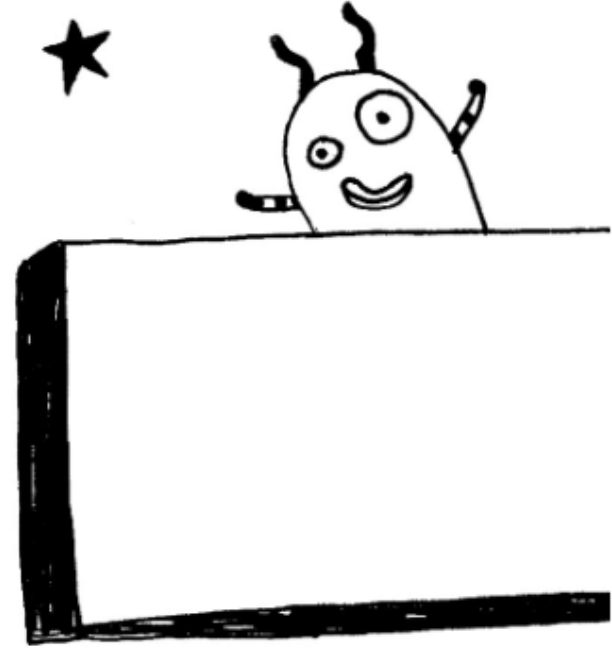
IMENSE
multumiri
TUTUROR de la
Scholastic pentru
munca grea de la
fiecare carte -
vă sunt
FOARTE
recunoscătoare
Cu drag, Liz xx

GĂSITI

TOȚI

MONȘTRII
pe care i-am desenat

PESTE TOT!

PRIN
CARTE

AȘ **VREA** să înceapă orele la

unsprezece fix în fiecare zi, și

NU la **nouă** fără un sfert.

(Este mult prea devreme pentru mine.)

Sunt un DEZASTRU când e vorba să mă trezesc
la timp.

Îmi ia **SECOLE**

în mișcare și chiar

și mai mult ca să

deschid   ochii.

să-mi pun creierul

Domnul Fullerman (profesorul meu)

este MEREU **TREAZ DE-A BINELEA:**

Chiar în clipa asta e în fața clasei, parcă nu-și

mai vede capul de **TREABĂ** și scrie pe

CU **ELAN** cuvinte **aiurea**,

care n-au niciun sens.

Zice:

— Probabil că vă întrebați de ce scriu

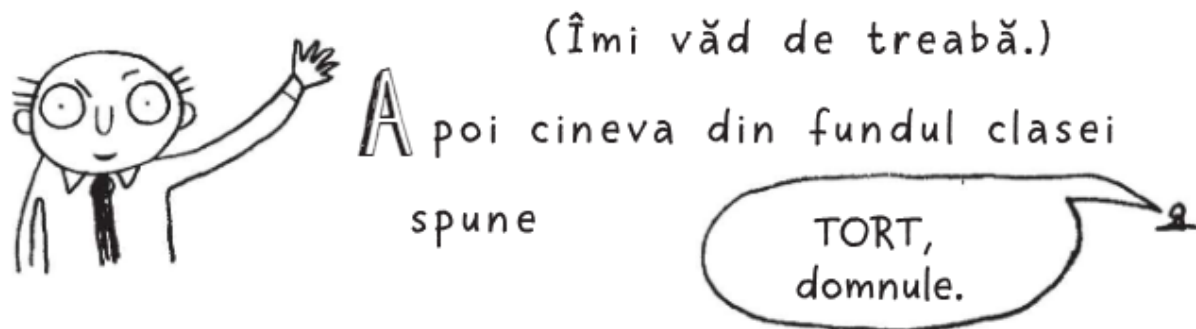

toate cuvintele astea.

(Ăăă... oarecum.)

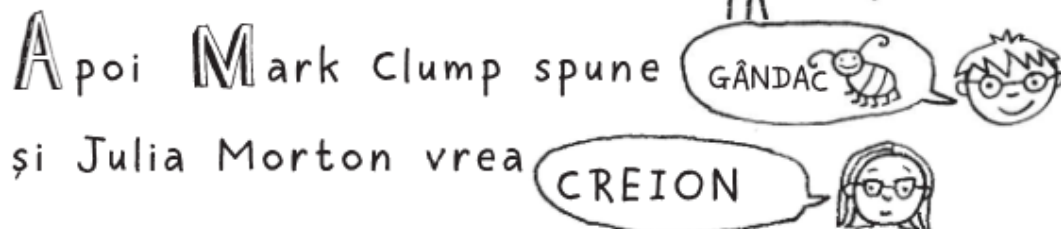

– Vrea cineva să ADAUGE alte cuvinte interesante la listă?

O alegere bună - cui nu-i place tortul?

Domnul Fullerman scrie "TORT" pe tablă.

(chiar **NU** e prea interesant, dar domnul Fullerman îl notează oricum).

În tot timpul ăsta mă gândesc

DE CE domnul Fullerman nu pare niciodată obosit?

POATE pentru că OCHII lui sunt

ATÂT de IMENȘI și

LARGI și HOLBAȚI?

Domnul Fullerman chiar are cei

MAI ENORM de MARI și

AMENINȚĂTORI

 OCHI.
La asta mă gândesc.

Doar că NU NUMAI mă gândesc la asta.

Chiar o SPUN

ÎN GURA MARE.

— OCHI MARI ȘI
AMENINȚĂTORI.

— Scuză-mă, Tom, ai spus ceva?

Domnul Fullerman mă țintuiește cu privirea.

 — Nu, domnule!

— Părea c-ai spus **OCHI MARI**
ȘI AMENINȚĂTORI, Tom?

 (Gândește... Gândește...)
— Nu, domnule.

— Și-atunci ce-ai spus?

 — Am spus... **MARI**
CU CARNE, domnule.

Toată clasa izbucnește în **RÂS** Ha!
Ha!
Ha!

(în afară de mine).

Domnul Fullerman se UITĂŎŎ iar
la mine și spune:

– Sunt trei cuvinte, Tom – alege **[unul]**.

Mă PANICHEZ

și spun

PLĂCINTE,

pe care îl scrie pe tablă.

Domnul Fullerman ne explică apoi ce vrea să
facem mai departe.

– Aș vrea să scrieți o scurtă povestire în
care să introduceți CÂT MAI MULTE dintre
CUVINTELE de pe tablă.

Puteți povesti despre orice.

Fiți creativi!

 Minunat... dacă știam ASTA, aș fi ales poate un cuvânt mai potrivit pe care să-l folosesc în poveste, cum ar fi **ĂSTA** sau **ȘI**.

Sigur nu **PLĂCINTE**.

A fost odată o ~~PLĂCINTĂ~~.

A fost odată o ~~PLĂCINTĂ MARE~~.

LISTĂ DE CUVINTE

FURTUNOS

GIGANTIC

FACE

SURPRINS

TORT

DRĂGUT

MIC

GÂNDAC

CREION

FRIGIDER

PLĂCINTE

(Domnul Fullerman nu a spus că povestea trebuie să aibă vreun sens, ceea ce e cum nu se poate mai bine, serios. Hai să începem.)

ENGLEZĂ

SCURTĂ POVESTIRE de Tom Gates

Era o noapte **FURTUNOASĂ** când am **SURPRINS-O** pe Delia, sora mea morocănoasă, în timp ce **FĂCEA** o baie în cada **GIGANTICĂ**. Era foarte fericită până când i-am spus că are un **GÂNDAC** pe cap.

I-am sugerat să-l dea jos în apă. Dar Delia s-a enervat și a încercat să-l *ușuiască* cu un **CREION**.

În cele din urmă, după ce s-a dus să facă baie, eu m-am servit cu niște **PLĂCINTE** delicioase din **FRIGIDER**.

Mai era și un **TORT**. L-am mâncat aproape pe tot. Dar, pentru că sunt un frate **DRĂGUȚ**, i-am lăsat și Deliei o felie **MICĂ**.

(Iat-o.)   Sfârșit.

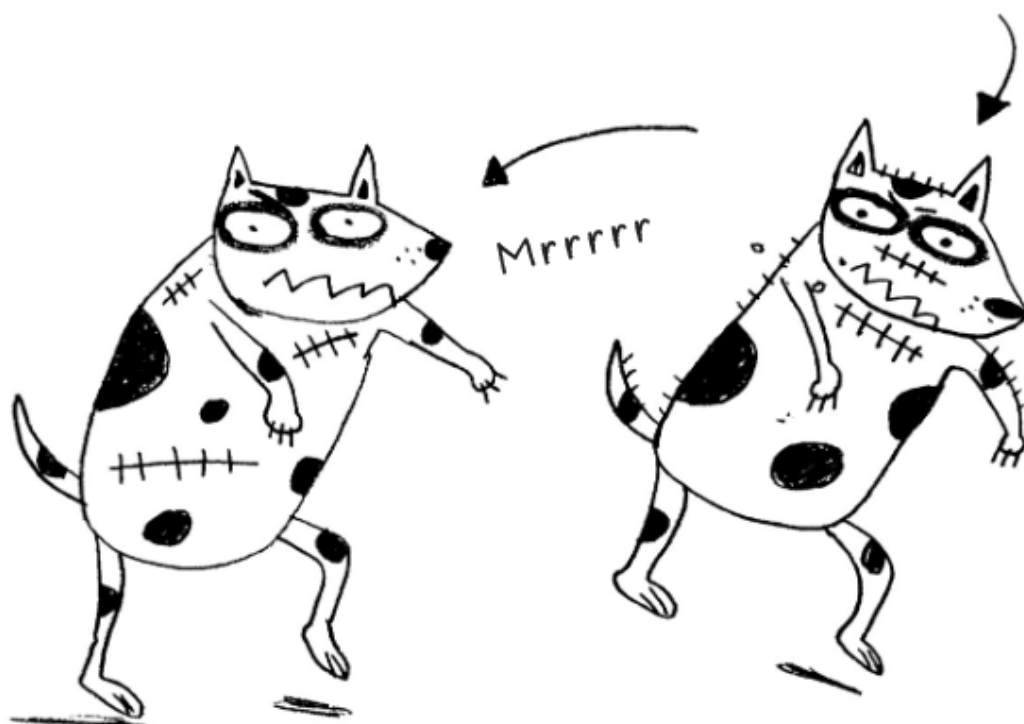
Gata - asta a fost.

De cum am terminat povestirea, mintea mi-a zburat către alte lucruri, cum ar fi **CÂINI ZOMBI** (numele trupei pe care o am cu Derek).

Am zis să mai experimentez desenând câteva tipuri de **câini**

ca niște **ZOMBI**.

De obicei îi desenez așa.

Dar astăzi cred că voi încerca unul nou, apoi

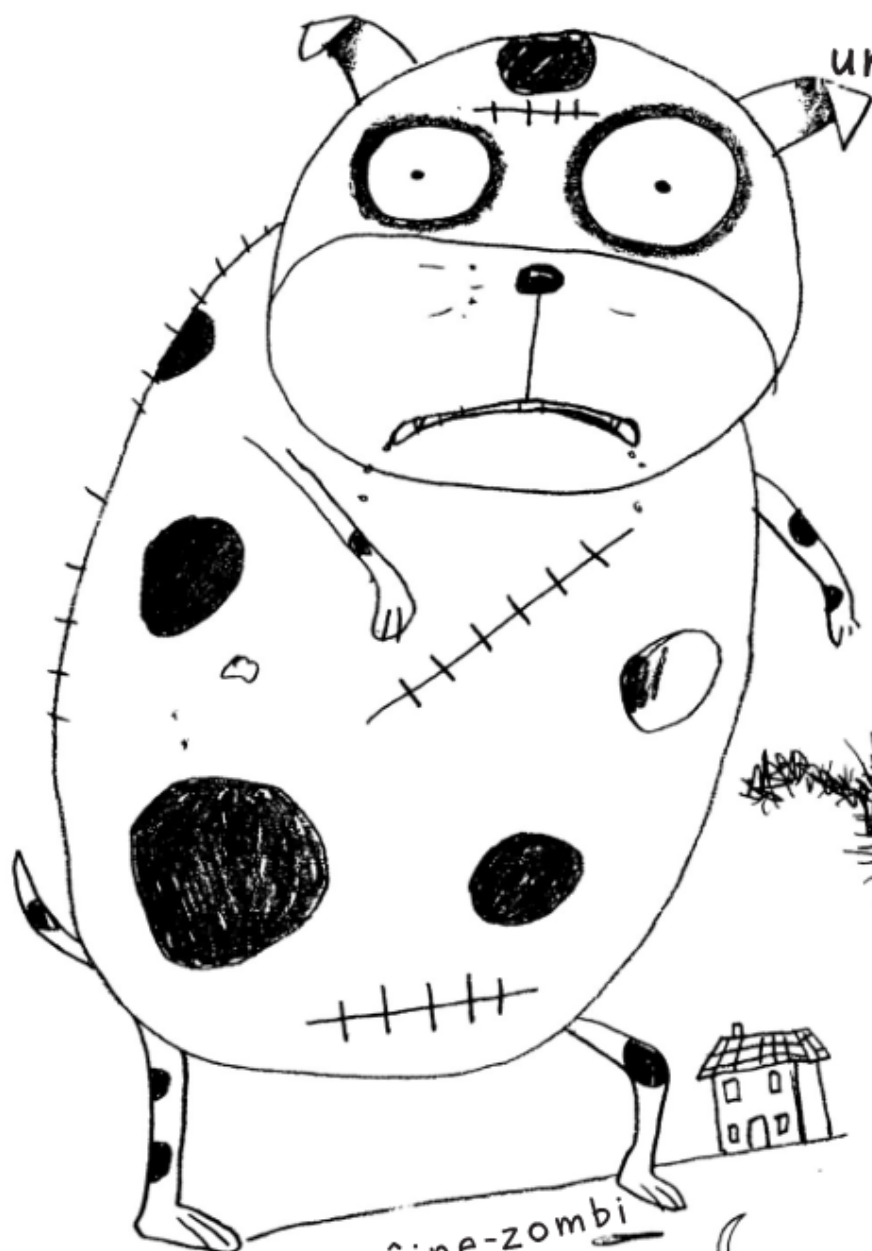
un câine-zombi

URIAS,

un câine-zombi

țicnit,

un câine-zombi
pitic,

un câine-zombi
cârnăcior...

Abia mă apuc de lucru, când domnul Fullerman
mă OPREȘTE de tot...

Dar astăzi cred că voi încerca

AGENDA

Școlii Oakfield

Clasă.....

Nume.....

un câine-zo
pitic,
un câine-zo
cârn

Abia mă apuc de lucru, c
mă OPREȘTE de tot...

– **TOM, de vreme ce CLAR ți-ai terminat povestirea și ai găsit timp de desenat, poți împărți NOILE agende ale școlii colegilor tăi.**

– Da, domnule.

...Ooof

Marcus Meldrew (care stă lângă mine) este foarte NERĂBDĂTOR. Vede noile agende și încearcă să ÎNSFACE una din teanc.

- Dă-mi agenda,
Tom... dă-o odată.
E cam nepoliticos.

Așa că-i zic:

- Calmează-te, Marcus, o s-o primești până la urmă.
Apoi iau o agendă din teanc și o dau pe
deasupra lui până la

AMY PORTER.

— Uite, **AMY**, agenda ta.

Asta-l enervează pe Marcus. Îl aud:

— Grăbește-te, îmi **VREAU** agenda **ACUM!**

 Mă trage de pulover, ceea ce e enervant. Așa că-l ignor și încep să împart agendele în **SPATELE** clasei, înaintând către cei din față.

Până când ajung la Marcus, aproape că-și **smulge** părul

din cap de frustrare.

— Ultima, dar nu cea din urmă - agenda ta.

Marcus sare să mi-o **ÎNHATE** din mână și domnul Fullerman îi zice:

— **Nu trage, Marcus!**

Sunt de acord, așa că-i înmânez lui Marcus agenda cu o mișcare

SUPER în ceață.

(Ceea ce e amuzant pentru că îl

ENERVEAZĂ

pe Marcus și mai tare -
de două ori mai mult
ghinion.)

Domnul Fullerman spune că dacă ne-am terminat povestirile (ca mine 😊) ar trebui să ne scriem numele pe agendă, și apoi să **CĂSCĂM** Ochii ăă bine și să ne REAMINTIM **EVENIMENTELE SPECIALE DE LA ȘCOALĂ** care vor avea loc semestrul ăsta.

– Agendele astea sunt ca să scrieți
informațiile

IMPORTANTE.

De exemplu, când trebuie predată o temă.

(Eu nu la asta mă gândesc când spun informație
importantă.)

Răsfoiesc primele pagini ale agendei.
Dau peste chestiile obișnuite de la
școală:

Regulile de conduită ale Școlii Oakfield

(Nici nu știam că avem așa ceva.)

Calendar

Datele de vacanță

(FOARTE importante.)

Datele de trecere a notelor în carnet

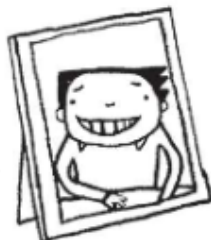
(☹️ Nu sunt atât de importante.)

Târgurile școlii

Zilele Sportului

Fotografiile școlii -

bla,

bla, bla.

Mai are și câteva pagini albe pentru NOTIȚE.

Tai ~~NOTIȚE~~ și scriu

MĂZGĂLELI

în loc. Apoi dau cu

ochii de ceva despre care uitasem complet și care era marcat FOARTE clar:

Evenimente speciale

CLASA A V-A - Excursie cu școala

LUNI

MARȚI

MIERCURI

ASTA DA

VESTE MINUNATĂ!

Îi dau lui **AMY** un ghiont
și îi spun:

- Hei, am uitat de

EXCURSIA CU ȘCOALA! Ce tare, nu-i așa?

Iar ea îmi răspunde:

- Nu te-ai înscris deja?

- Nu, spun eu.

- N-ai primit scrisoarea despre
excursie acum câteva **SĂPTĂMĂNI?**

- **Ăăă, NU?**

- Deci bănuiesc că părinții

tăi n-au completat formularul și nu s-au
dus nici la ședința despre excursie.

- **NU ȘI NU,** zic eu.

Asta nu sună bine deloc.

Și apoi, tocmai când credeam că lucrurile nu pot merge mai rău, Marcus se bagă și el în seamă.

– În cazul ăsta, tu nu o să mergi, Tom.

S-au ocupat toate locurile. Ghinion!

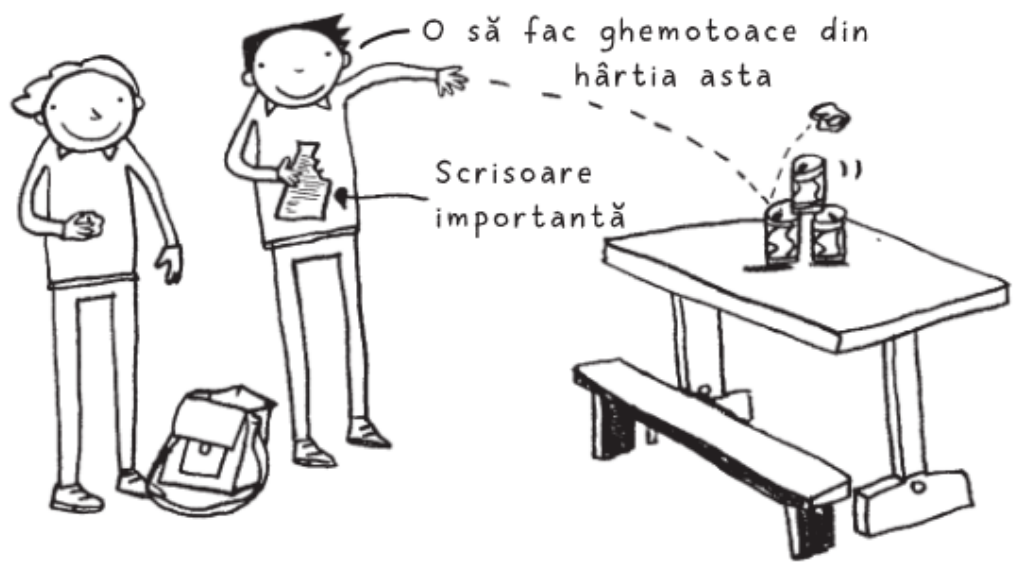

CUM S-A ÎNTÂMPLAT UNA CĂ ASTA?

Încerc să-mi amintesc ce-am făcut cu scrisoarea foarte importantă despre **EXCURSIA CU ȘCOALA**.

Gândește,
gândește

Bun, tocmai mi-am amintit.

AMY probabil că își închipuie că sunt un idiot că mi-am pierdut scrisoarea (bine, n-am pierdut-o de fapt). Ooof.

– De obicei nu sunt atât de uituc, îi zic.

– Ba ești, Tom, îmi zice **AMY**.

(Destul de ADEVĂRAT.)

Dacă **nu** merg în excursie, n-o să mă bucur de lucrurile **BUNE**, precum:

☺ **C**ățără**t** (nu mă descurc deloc rău)

☺ **I**n o**t** (bun)

☺ **Mers cu caiacul** (care e ca mersul cu canoaa, dar eu n-am mai făcut asta niciodată - sună bine)

☺ **Construitul de CHESTII** (abia aștept)

În fiecare an, copiii care au fost în excursie se întorc și le povestesc **MEREU** CELORLALȚI cât de

FANTASTIC a fost.

(Ceea ce poate fi un pic enervant.)

Excursia a fost UIMITOARE!
MINUNATĂ!
Atât de tare!

